

Een beter wij
begint bij iets minder mij.

En dus.
Raak mij niet aan.
Wees mij nabij.

Hoe vreemd is het om elkaar niet te mogen aanraken.
Beter worden, doen we vandaag door minder aan onszelf te denken.
Geen handdruk, geen omhelzing, of zoen. We houden afstand.

En toch.
Ver van elkaar zijn we elkaar nabij.
Deze tijd van verwarring brengt ons samen.
We hebben mekaar broodnodig.

Sommigen hebben ons meer nodig dan anderen.
Laten we daarom doen wat we kunnen.
Laten we méér doen dan we kunnen.

Laten we thuis blijven én naar elkaar zwaaien.
Laten we elkaar bellen én kaartjes schrijven naar wie geen bezoek meer krijgt.
Laten we boodschappen doen én delen wat we hebben.

Laten we dankbaar zijn.
Dankbaar om deze kans tot verstillig.
Dankbaar voor wie naar buiten gaat om zieken te beschermen en te genezen.

Ik raak jou niet aan.
Maar ik ben je nabij.

